

ge beiden ook wel eens de kermis opgaan, om wat te zien en een kleine verheuging te nemen. Maar niet te ver en niet te veel natuurlijk". Doch de koetsier en zijn helper hadden over dat te veel blijkbaar anders gedacht dan mijnheer. En zoo waren ze dan terug gekomen in een toestand, die hen juist niet geschikt maakte om op een donkeren weg te paarden te besturen, gelijk nu helaas bleek.

Wat te doen? Men wist er niet beter op, dan stil te houden en den palmfrenn op verkenning uit te zenden, in de hoop dat hij iemand